

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ

'Ο κόμης Ζέππο κάθε βράδυ νοτερα ἀπ' τὸ δεῖπνον συνείθιζε νὰ βγαίνῃ νὰ περπατᾷ μιὰ καὶ δυὸ ὥρες στὴν ἀκρογαλιὰ καπνίζοντας τὸ ποντό του.

¹ Ήταν ἀριστοκράτης μὲ κολοσσαία περιουσίᾳ, καὶ εἶχε παντεργάτη πρὸ πέντε χρόνων ἀπό ἐρ οτα μὲ τὴν κόπον τοῦ πρύγκπα Σινέλλα, μιὰ φτελί, γλυκειά καὶ ξανθιά ὄμορφα. «Ἐξένος, πλούσιος, κοιψδές ἀγαπῶν καὶ ἀγαπώμενος, ήταν εὐτυχῆς.

Οχτώ μήνες, ἀπὸ τοῦ Νοέμβριοῦ ᾧ τὸν ἱούνιον, κατοικοῦσε
οπὲν Φλωρεντία σοὶ ἔνα παλάτι. Αμα δῶμας ἀρχίζειν τὴν ἔπειτα
πάγιανε καὶ ἐγκαθίστατο στὸν Καζαμπέολα, σε μιὰ βίλλα μὲ
κληματαριές, χειμόνεν σε πλευρά ἐνὸς βουνοῦ, πρός τὸ μέρος
Τερψίθαλασσας, ἀνάμεσα σι γιαλανά νερά καὶ σε γαλαζίο οὐρανό.
Περνοῦσας ἔκει τὸ καλοκαίρι μὲ τὴν γυναικαῖαν εὐτύχης καὶ
ἔρωτευμένος.

Μιὰ βραδεῖα, ἐτς τελευταῖς μέρεσι τοῦ Ἰουλίου, ποὺ ἔσκαζε ἡ πέτρα ἀρά την ζέστη, δό κύριος κατὰ τὴν συνήθεια του, μετά τὸ φαγητὸν φίλοπος τὴν γυναῖκα τον καὶ βγήκε περίπατο. Ἡπατικὸς δὲ τὸν ὄψα, δέργας ἡταν ζεστὸς καὶ βραχὺς, καὶ δὲν κωνιτανε σοῦ φτιλό. Ἡ δάλασσα φαιγότανε μακρών σὰν μιὰ ἀπέραντη λαδεπή πλάκα, στοὺς στενοὺς δόμους οἱ χωριάτες καθόντες απὸ πόρτες των πίνοντας κρασί τῆς Σκιλειάς, καὶ ντουζίνες ἀπὸ ἀσφορόθυτον μελαχονῶν καχανίζαντες σεφύλλιζοντας λουλούδια κόκκινα σὰν τὰ κορταλένια κείλια τους.

Ἄνεῳ τὸ ὡμορφό θέαμα κατευχαριστοῦσε τὸν κόπητα Ζέππο,
καὶ κατέβανε σιγά-σιγή πρόδε τὴν ἀκρογιαλίδ. Ἡ νύχια ήταν
ἥσυχη καὶ μιὰ διαυγῆς ἀστροφεγγιά ἐφεγγε
σ' δύο τὸ γνοῖ.

"Ἄξαφνα ἡ γῆ κλονίστηκε ἀπὸ ἔνα αἰφνίδιο σεισμό.

Ἡ θάλασσα δρχισε νὰ φυσικῶνται καὶ δ
σθρόνος οκεανόποτε ἀπὸ μαρτὰ σύνενεφα !
Μία μωρώδια ἀπὸ θειάφι, γένιος τὸν ἀέρα, ποὺ
φυσοῦσε πυρωμένος καὶ καφτερός . Ὁ κόμης
χυρίς καμπιά χειρονομία, χωρὶς νὰ βγάλῃ
μά φωνή κανό, φοβησμένος κι' ἔντρομος σύ-
στοπε εἰπὲν ψυχῆ του σιδύ Θεός καὶ οωρά-
στηκε κατάζαμα.

Τὸ πρῶτο πρᾶμα ποὺ κήνταξε δ ἕκμης οὖν
ἥθει κατόπιν στὸν ἑαυτὸν τοῦ, ἥταν τ' ἄστρα
πολλάμενα στὸν οὐρανόν. Ἐμεινε μερικές
στιγμές ἀκίντης, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ κα-
ταλάβῃ τὶ συνέβη. Σπλήκτηκε ἐπειδὴ κλο-
νιζόμενος, ἔκανε μερικά βήματα, καὶ βεβαι-
ώθηκε πῶς δὲν ἦταν πληγωμένος. Τι συνέβη
κάπια; Ἡ θάλασσα ήσύχαζε τώρα, ο ὄγαρος
καθάρισε, ἔνα δερδάκι φρέσκο φυσούσε...
Μά, πρᾶμα περίεργο, δ ἕκμης δὲν γνώριζε
πλέον ποιὸ ήταν τὸ μέρος ποὺ πατούσε! Ο
δεῖξοντας τοῦ φαινότανε πειδ χαμπλὸς ἀπὸ
πριν.

"Εξαφνα δώμας κατάλαβε τί συνέβη κι' ἔν-
νοιούσος δόλη φρικτή ἀπόδεια λ... Είχε γει
σεισμός ! Σάν μια κρήτη λίμνη μαχαιριών τὸν
κέντρος στὴν καρδιὰ αὐτῆς ἡ ἀποκάλυψις. Σκέψθηκε πάς ἡ γν-
ώσια τοῦ οἰδαν πλακωμένου κάτω ἀπ' τὰ ἐρειπία τῆς βίλλας,
καὶ ἀμέως εκίνηπο τεγκόντας για κεῖ. 'Αλλοιον μόνο... Θὰ τὴν
εὐρισκε πεδαμένην ; Ψυχομαχούσε τοὺς αὐτὴν τὴν οτιγμήν ; 'Ηεταν
ζωανάν ἀκόμα ; 'Ο κομης ἔψωνε τοὺς γρόβους τοῦν δηλιτικά
πόδες τὸν οὐδανόν, ἐνώ ἀφόνα δάρκωνα δέρχενταις ἀπ' τὰ ματία
τους. Περιπλανοῦσε βιαστικά, σκονυντονταφλέντας, σὲ κάθε βῆμα οτις
πέτρες και τὰ ξύλα, πατῶντας πάνω σὲ πτώματα ποὺ οακένενε
γογγύζοντας... !"

Φωνὲς τρομερές, φωνὲς ἀπελπισίας, φωνὲς ποὺς ζπτεύουσαν βοήθεια, ἀκούγονταν γύρω του : «Ποιός μου!... Χριστέ μου! Ιη! Παναγία μου!...» Άπο κάθε γάλακτα ἔβαιναν κι' ἦνα γονυπτά!

· Ο κόπτης διαπνοήσεις σκοιτές ἀνθρώπων ποὺ περποτούσαν οδηγούσαν μεθυσμένους, κρατάντας στὸν ἄγκαλιά τους πιώματα συγγενῶν γονιάκες έμμαλισσανένες, ποδάρην τρελλαθεὶ ἀπ' τὸ φόβο τους καὶ γοεθανεὶ μὲ ποκώνιμα τὴν ποταμάγιαν 1.

καὶ κορεῖσθαι μὲν ὑπάκουειν τὸ φύσαντα ...

Μὲν κρῦψις ίδομένα σειδεῖ μέτεπω, τὸ πλαγμένον δῆλον τρομάζει
δικόμης ζέππον πποδοῦσε τὰ πεπάντα, οικάλωνε στοὺς τοίχους
καὶ μὰ σκούφης φωνάς πάντα τὸ μαλαλό τον· «Τὸν προφθάδον
ἀργεῖ»; Στὴν φωνήν δύναμον εἶδε σειδεῖ φῶς τοῦ φεγγαριούσιον
ἔνα μπράτσον γυναικεῖον, γυμνῷ πιασμένο οὐχέτα σφήνωμα. Τὸ δὲ
σποράρχειον φροτημένον δαχτυλίδια κονινότατας ζητωντας βρύθεια
Οὐ κόμης μποροῦσε νὰ γλενώῃ τὴν γυναικαν αἰτην μὰ γέρων
τὸ κεφάλι τον καὶ ἔφυγε γιατὶ δὲ νοῦς τον ήταν στὴν ἀγαπη-

Αφού γύρισε, καὶ ξαναγύρισε εἴκοσι φορὲς στὸν ίδια καπνοφόρια, έβασε τέλος μπροστά στὸν μέρος ποδῶν τὸ σπλήνιον του. Τὸ θέμα! Ή διαρροὴ βίλλα μὲ τὰ φαγαχερά της λουσιόθια πέταν τώρα ζάνα σωρός απὸ πέτρες καὶ ζῦλα! Εἶναι κομμάτια τούχων απεριβάντα περισσός καὶ άνα καπνού πλευτερωτού που

κλούσι β' μ' ἔνα τρυγόνι ποὺ ἀγαποῦνος τόσος ἡ γυναικα του! Καὶ
ἵταν συγχρυπικὸν νὰ βλέπη κανεὶς αὐτὸν τὸ φτωχὸν πουλί κρεμα-
σμένον ἔξει σῶν για τὴν ἀποδείξη διτὶ δὲ Θεός μὲ τρομερὸν καὶ μν-
ησηρῷ δόντινον κρηπυτίζει πόλεις ὡς τὰ θεμέλιά τους μᾶ σῶν
θέλει σώζει ἔνα πουλάκι!

Βλέποντας στὸ μέρος τῆς βίλλας τὸν ἔνα βουνὸν πέτρες καὶ ἐῦλα δὲ κόμης ἔχασε τὸ κονφάριον του. Κάτω ἀπ' αὐτές τις πέτρες βρισκόταν ἡ ἀγάπημένη του γυναῖκα· Ποῦ ὅμως; Σὲ ποιὸ μέρος; Και ἀν̄ ἦταν πεθαμένη πάλι ἐπέρει νὰ τὴν εὑρῷ μὲ κάθε θυσία! Ποιὸς ζέρει τοὺς τὸ σῶμα της νὰ υπέφερε ἀλόη! Τελος ἕπειτα νὰ τὴν ξανθάδι γιὰ τελεταια φορά. Σγανά μὲ μεγάλες προφυλάξεις, ἀκονιπώντας στὶς προξοήσεις, ἔφαγε μέσα στὰ ἐρείπια τῆς βίλλας. "Ἄχαρα νόμος πώς ἀκούσεις... ναὶ ἀκούσεις... μιὰ μακρινὴ φωνὴ, σαν στεναγμό που τὸν πέρει δέκατα. Τέλος τοῦτο τὸν κόμην

άδειας. Την ἀναγνώσιος ἀμέσως τὴν φωνὴν αὐτὴν καὶ σταμάτησε.
Ἔταν οὖτις φωνὴ τῆς γυναικός του! Δὲν μπόρεσε νὰ διακρίνη
ἔλεγε, μὰ πάντα ἔκεινον νὰ καθίστηκε φωνὴ τῆς ποὺ τὸν φώναζε
ἄπ' τῷ βαθός τῆς τρομαχεικῆς αὐτῆς νύχτας.

— Θά την σώσω· ἐπείν ὁ κόμπος κι' ἄρχιος νὰ ἐγγάζεται. Μὲ πληγμένα γόνατα, κλαίγοντας, μὲ χέρια ξεσύρουμένα καὶ νύχια μυοθηλαμένα σπήκων σὲ μιὰ ῥάδα ἀρκετὲς πέτρες. Ἡ φωνὴ τὸν δῆπονος πάντες. Τώρα φαινότανε πιὸ διακριτική, μὲ σὲ λιγάκι ἔταφε.

Τότε ἡ ἀπελπισία διπλασίασε τὶς δυνάμεις του. Ἀνασήκωνε πέτρες σὰ βράχια, ἔβγαζε σανίδες γημάτες καρφιά. Μὲ κλω-

“Il déesse des vagues et des tempêtes”

έργοικε μια σπαραχτική φωνή τρέλλας. Ή πεθαμένη γυναικά του, με τα μαλλιά ξέπλεγα, με το χαμόγελο στα κείλη, κρατούσε στην άγκαλιά της ένα άνθρωπο, ένα γηγωνή... ή άνθρωπο!... Τόν έσφιγγε ψερδό δάπάνω της μετά τα δύο της χέρια που τάχει τη περασμένα στὸν ώμο του. Έκείνος κρατούσε άκομα ένα ασπρό τριαντάφυλλο στο γέρι του!...

Ο κόμπος έννοιωσε άμεσως τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς του! Είδε τὰ χεριά της ἀγάπτης καὶ τῆς χραῖς νὰ φωτίζονται ἀσφαρά ἀπ' τὴν πολὺ δύοντη πραγματικότητα! Η ἀγάπη μέντη τον γνωτία την ἐπόδδοτη! «Ησαΐ Φεύεικα τὰ λόγια της καὶ προδοτικά τὰ φιλιά της. Τοῦσχετο οὐδὲ λιποθυμία!»

Τέλος ἔκαμε κονφάγιο καὶ ἐσκύψε τὰ δῆ τὰ χαρακτηριστικά τοῦ ἀγνώστου ποὺ πήρε τὸ δίπτερον ἀναστεναγμό καὶ τὸ τελενεταῖ φιλί ἀπ' τὰ κείλη τῆς γνωσίας του. Γέρων ὅμως τὸ πρόσωπο του ἀπὸ ἀπόδια! Τὸ κεφάλι τοῦ ἀνθρώπουν ἐκείνουν οπασμένο, ἀποκομμένο σχεδὸν ἀπὸ τὸν λαιμό, ηὔαν μιὰ μάζα ματωμένην, οπωστὸ λιανισμένον κρέας! Εἴτε δὲ καὶ κατώθωσεν ποτὲ καὶ τὴν ψυχὴν εὖλον ἀνθετούσα φρεσὶ καὶ ταπείσα μέλανα

να τον γνωρίσῃ τὸν αὐτόν καὶ τὸν κατελαρεῖ λύσα.
Σανακτήσας μάπις ἡθῇ κανένα οπάδι γιὰ νὰ μάθῃ τὸνομα
τοῦ δγνώστου, μά δὲν βρῆκε τίποτα τίσπορα χέρια τοῦ δεινού
φούνδων δαχτυλίδι. Ἀπ' ἐδοκιμάσθη και ὀφέλιο σῶμα τοῦ φαινότανε
πολὺ νέος. Ὁ κώμπης λασσούσθη. Ποιὸς ἦταν λοιπὸν αὐτὸς δ
δγνώστος, αὗτες δὲ κάλεστης εἶναι ἀνάδηπτες τοι.

αγνωστοί, από το οληφέτης της αγάπης του.
Την αὐγή με τὴν βούνειαν μερικῶν χωρικῶν δὲ κόμπης ἔθαψε
τὴν γυναικαν τὸν κατὼν ἀπὸ μιᾷ συκιᾳ σ' ἔνα περιβόλι ποσταν
ἔκει κοντά. Κατόπιν δὲ τὴν ὑμέρα γύριζε σὺν νηοῖ, σταματού-
σε τοῖς στρατιώταις, τοῖς ἐργάταις, δύοντος τοῦς χωρικοὺς ποδ-
πλαντούς, καὶ τοὺς ἐφεύρε προφορὰ στὸ πλάνων τοῦ ἀγνωστοῦ
γιὰ τὴν ποῦν ποιὸς είνε. Κανεὶς δύμας δὲν εἰν ἕξερε. Ὑπο-
σχέδηκε τέλος εἴκοσι κλιάδες τάλληρα σ' ἐκείνον ποδὸν θὰ
λεγούνται χωριώδες τόνομα τοῦ πλευρανοῦν¹⁰. Αν καὶ εἰ ποδὸν ήταν πλε-
υρανοῦ τε τεράστιον δὲν πιστεῖται κανεὶς νὰ πιστεῖται εἰδοντες

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

E. B.

Μιά φυσιογνωμία, που έχει πρώτης διφωτισμός, σας δίνει την έντυπωσιν ένος έπιτυχημένου παστέλ, μιά ήρεμη φυσιογνωμία, με άπαλότητα ύψους: μόλις διωσε τής παρακιλουσθήτετε σε συζήτηση δύο την ένδιαφέρει, η σας έκφρασης την γνωνταν της για τὸ ἄλφα ἢ βῆτα θέμα, θ' ἀντιτηφθῆτε καταπληκτική διαφοράν και θὰ τὴν καταβαίτε μεταξὺ τῶν «φάμ-φρότ», τις όποιες δχι μόνον τις διακρίνεις έξαιρετική ἀνάπτυξης, ἀλλ' ἀρέσκονται σὲ φιλολογικές συζητήσεις, επιδιώκουν πνευματιδείς συνομιλήσεις, διοργανώνουν φιλολογικές ἐσπερίδες. Τὸ ψήφος της συχνά είναι κάπως σύνομπται και ἔρχεται σὲ ἀντίθετη ακατανίκητη μὲ τὴν συμπαθητική φυσιογνωμία της.

*
• Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην χρευτική μαστίχα παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Στήβηνς. «Η οικοδέσποινα, φέρουσα κομψήν τουαλέττα, ἐδέχετο τοὺς κεκλημένους βοηθούμενη ὑπὸ τῆς Δίδος Στήβηνς, ἡτος ήτο πολὺ εύμορφη μὲ τουαλέττα μουσελίνα και ἀσημένιες δαντέλλες.

— Ο διάκοσμος τῶν αἰθουσῶν λίαν καλαίσθητος, τουαλέττες κομψάτες, σιλουέττες χριτωμένες, ἀπάρτιζαν ἓνα εὐχάριστον σύνολον.

— Παρευρέθησαν κ. και κ. Κιμ. Τριανταφύλλου, κ. και κ. Αποστολίδης, Διάσ Φιλιπποπούλου — πολὺ εύμορφη μὲ τουαλέττα κομψή βιε-ρός — κ. και κ. Γεωργάδη, Διάς Σακελλαροπούλου, κ. και Διάς Κατσαρά, κ. και Διάς Χριστοδούλου εκλ.

— Τὸ παρελθόν Σάββατον χρευτική ἐστερις παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Ν. Νικολάϊδην εἰς μικρὸν κυκλὸν κεκλημένων, μεταξὺ δύοιών κ. και κ. Γρυπάτη κομψή τουαλέττα ζωζέει βέρ-νιλ και ρός, κ. και Διάς Μεταξᾶ τουαλέττα ρόδινη πράσινη, κ. και κ. Αποστολίδη τουαλέττα δαντέλλα και μουσελίνη μπέτη, κ. Χαρισιάδη δώρωτατή μὲ τουαλέττα μουσελίνα και δαντέλλες μαύρες σὲ φόντο ρός, κ. και Διάς Δημητριάδη μὲ κομψότατο φόρεμα ζωζέεττα κόκκινη και δαντέλλα κλπ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν δεξίωσις παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Τριανταφύλλου.

— Παρευρέθησαν κ. Νικολούζη, κ. Μπλοντέλ, κ. και κ. Α. Μιχαλακοπούλουν τουαλέττα κομψή γκρι μπλε διλοκέντητη μὲ πέρλες και στράς, κ. Παντελίδη — πολὺ ἐνδιαφέρουσα φυσιογνωμία — τουαλέττα γκρι-ἀράζαν, κ. και Διάς Στήβηνς — ἐλκυστική φυσιογνωμία — τουαλέττα ρόδινη και ἀσημένια, Διάς Φιλιπποπούλου — ἐνα πρόσωπο λεπτὸ οὖν «Καμέλ φιλαντεύεινα — τουαλέττα βελούδενδρος», κ. και κ. Αποστολίδη τουαλέττα ρόδινη και χρυσῆ, κ. και κ. Οίκονόμουν καλαίσθητον σύνολον στράς που κατέληγεν σὲ ἐλαφρὰ κλός μουσελίνη ρός, κ. και κ. Καζάζη τουαλέττα βέρο μάνταν, κ. και Διάς Λεκατζᾶ πολὺ εἰς έμφάνισης μὲ τουαλέττα μαύρη ταφτά στύλ, κ. και Διάς Κουλουμπάζη ἐνα αἰθουσαρίο σύνολον μοβ ἀνοικτό και βαθύτερωμα σὰν σκοπισμένου μενεχέδες Πάρομας και μενεχέδες σκούροι, κ. και Διάς Μελισσινού τουαλέττα κομψή μάρ, κ. Ε. Νεγρεπόντη τουαλέτα κόκκινη και ἀράζαν, κ. και κ. Σαρντάν, κ. και κ. Αργυροπούλου τουαλέττα μάρ.

— Καὶ οἱ κ. κ. Ανδρούσας, Ψαρούδας, Μιλίδης, Σημαντήρας, Βουτσινᾶς, Κιτροέφ, Καρόλου, Αποστολίδης, Αργυρόπουλος, Παντελίδης, Ζίσκας κλπ.

— Τὸ παρελθόν Σάββατον δεξίωσις παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Μαλαϊδή. Παρευρέθησαν κ. και κ. Φωτιάδη, κ. και κ. Λαδοπούλου, κ. και κ. Ψιακῆ, κ. και Διάς Ζέγγελη, κ. και κ. Λυκουρέζου, κ. και κ. Μεταξᾶ κλπ.

— Τὰ ντινέ ντνασάν κατά Παρασκευὴν τοῦ «Καπρίς» ἐξακολουθοῦν νὰ έχουν μεγάλην ἐπιτυχίαν. Κατά τὸ διάστημα τοῦ χροοῦ ποιράζονται διασκεδαστικά ἀξεσσουάρ κοτυγίον. Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν δίσαν κ. και κ. Αργυροπούλου, τουαλέττα κομψή ρός, κ. και Διάς Τσακασιάνου δώρωτατη χρεολή μὲ τουαλέττα ρόδινη περλέ, κ. και κ. Μεταξᾶ τουαλέττα μαύρη, κ. και κ. Ναούμ τουαλέττα

πετα τοῦ πέμπτατος. Ο κομψός τὸν ἔθαψε στὸ τέλος χωριστά, μ' ἔξοδα τὸν σὲ μιὰ γωνία τοῦ νεκροταφείου τῆς Καζαμπιστόλας. Απὸ τότε ὁ κόμπη Ζέππο ζπτά πάντοτε αὐτὸν τὸ δύνομα, ποδῶν καταδικασμένος νὰ μη μάθη ποτέ! Καὶ δὲν ζλευεται τόσο τὸν ἄνθρωπο ποτὲ ζώντας τοῦ ἔκλεψε τὴν καρδιὰν τῆς γνωνάκας του, δύο τὸ ποτὲ μυστηριώδες πετώμα ποτὲ τόσο αθαδῶς τὸν ἀπλά την!

Henri Lavedan

μάρ, κ. και κ. Ιωαννίδη τουαλέττα κομψή μουσελίνα λευκή κεντημένη μὲ στράς, κ. και κ. Αντύπα τουαλέττα πορτζιάνικη ἀπλουστάτη μαύρη διότισπει την κεντημένη στράς και ἀσιέ, κ. και Διάς Καπιτσίνη τουαλέττα χριτωμένη βιε-ρός.

— Τὰ χρευτικά ἀπογεύματα τοῦ Σενοδοχείου τῆς Αγγλίας ἔχουν ολουσθοῦν νὰ σημειώνουν ἀπαρτίν κοσμικῶν και χορευτικῶν τύπων. Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην παρενέθησαν κ. Διζ Ζυγομάλλα ἔκτακτης κομψή μὲ τουαλέττα παριζιάνικη μπλε κρέπ-στεν γαρνιρισμένη λευκὸ φουσάρι μὲ πικέ μπλέ, κ. Β. Διούσιανη, κ. Γονέλλας μιὰ ωραία ἐμφάνισης μὲ τουαλέττα ποὺ ἀποτελεῖτο ἀπό βέστα χρυσῆ και μαύρη φούστα και μαντό μαύρο και χρυσό, κ. και κ. Μπακοπούλου, κ. και κ. Οικονομίδη, κ. Τσιριμάκου, κ. Δενδρούν, κ. Παΐκου, κ. Δημητριάδη, κ. και Διάς Κατσαρά, κ. Α. Μορέλλα, κ. και Διάς Χριστοδούλου τον νοσηποτάτη φυσιογνωμία, κ. Νεγρεπόντη, κ. Καραπάνου, κ. Μεσσηνέζη κλπ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν δεξίωσις φαμί παρὰ τῇ κ. Δημόκριτο.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτη δεξίωσις παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Αποστολίδη. Παρευρέθησαν κ. Βάτταναν δώρωτατή μὲ τουαλέττα παριζιάνικη «Βικτόρ» φούζ και χρωστή, κ. και κ. Καλλιγά, κ. και Διάς Στηβενς, κ. και κ. Καλαπούζη κλπ.

— Τὴν Παρασκευή δεξίωσις εἰς τὸ ίδιόρρυθμον και καλιτεχνικῶν ἀπελτε τοῦ κ. Ρώκ.

— Προανάγγελονται χρευτική ἐσπερις ὑπὲρ τῆς Αεροπορικῆς Αμύνης ὑπὸ τῶν προστασίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Οργανωτική Επιτροπή κ. κ. Παγκάλην, Ταουζεντ, Σιράζη, Πεκέν, Αφθονίδη, Ρογυά, Αραβαντινού, Παναγιωτούπουλον, Περράκη, Ρακιτβάν, Σαχαρόνη, Χρηστομάνου και Ψυχα.

— Ανθοπόλεμος, Ελλήνικοι και Γαλλικοί χροὶ οὐ πάλι τὴν διεύθυνσι τῆς κ. Ρεύμον.

— Επίσης πρωανηγγέλην καλιτεχνική ἐσπερις ὑπὲρ τῆς Αεροπορικῆς Νοσοκομείου των Παίδων. Πρόγραμμα ἐνδιαφέρον συμπειλημένων χοροῦς ουδικούς ὑπὸ τῆς Δούζης Ζυγομάλλα, ἀρτί άριχθείσης ἐκ Παρισίων, ποιήματα μὲ ἀναπάραστασίν εἰκόνων, ἵνα μονόπρακτο δράμα κλπ.

*
• Η Μονταίν

ΦΤΩΧΟΙ ΠΟΥ ΠΛΟΥΤΙΖΟΥΝ ΕΞΑΦΝΑ

Δὲν είναι σπάνια εἰς παραδείγματα τῶν πτωχῶν τῶν ἀποσδοκήτων πλούτην.

Μιὰ τέτοια Ιστορία συμβασαν πρὸ ἐτῶν, ἀναφέρουν ἡ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινούπολεως. «Ομογενής, κατοικῶν στὸ Τοπχανέ και καλιούπενος Ιωαννίδης, ἀποστολίδης, πάμπτωχος μέχρι τῆς προτεραιάς, ενδέθη ἔξαφνα πλούσιος και εὐδάμιον. Ο δισευχῆς αὐτὸς οἰλγενείαρχης κινδύνευε τέλευταν νὰ πεταχθῇ ἔξω ἀπὸ τὸ στίτι πούνεις υπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου του. Σ' αὐτὴ τὴν δευτέραν κατάστασιν βρισκόταν και μὴ ἔχοντας τὶ ἄλλο νὰ κάμηη, ἐπῆρε κρυφά ἀπ' τὴν γυναικί του τὸν δαχτυλίδι τῆς, μερικά ἀσημένια κουταλάκια και μιὰ μετοχή τοῦ Λαχειοφόρου Δανείου τῆς πόλεως Βουλγουρεσίου, τὴν διόπιαν εἶχεν ἀγοράσει πρὸ δεκαπεντεταῖς και ἔτερες στὴν μεγάλη τὴν πόλεως ἀγορᾷ μὲ τὸ σκοπὸ νὰ τὰ πουλήσῃ. «Οταν δύμας ἔφθασε στὸ Γάλατᾶ, ἐσκέφθη διτὶ δὲν είχε οὔτε τὰ διόδια τῆς γεφύρας νὰ πληρώσῃ και ἀπεράσισε νὰ ἔξαργυρωστὴ τὴ μετοχή του. Επῆρε λοιπῶν σ' ἓνα ἀργυρωματιβού, ἐκεὶ κοντά, ἀλλὰ ἐπειδὴ τοῦ ἔδινε διλίγα διτὸν διαράβησε κατ' εὐθείαν γιὰ τὸ Καφάσιοι εἰδόμην ἐπὶ τὸν λαχειοφόρον μετοχῶν κατάστημα Klariert. Ως γνωστὸν δύμας καθένας ποὺ θέλει νὰ ζητήσῃ σχετικάς πρὸς τὰς κληρωσεῖς πληροφορίας, πρέπει νὰ καταβάλῃ γρόσια πέντε. Επειδὴ δύμας δὲ ποτὲ τὸ γρόσια αὐτά: δὲ ιευθύνωται τὸ κατάστημα ἔξητησης τὸν ἀριθμὸν τῆς μετοχῆς αὐτοῦ και μὲτ' ὅτες τὸ τεών διστηχήης θνητὸς ἀκουστὸς ἐπληρτοῖς διτὶ δὲ άριθμὸς τῆς μετοχῆς του λαχειοφόρου στάς τοῦ Νεοεμβρίου ἔκειδιζε τὸν πρώτον λαχνόν, δηλαδή 100,000 φράγκα! Εξαλός ἀπὸ καρά δηδη πλούσιος και εὐδάμιος Ιωάννης Αποστολίδης ἔτρεξε στὴν Τραπεζα και ἔξαργυρώσας τὴν μετοχή του, ἐπέστρεψε δὲ σπίτι του πάμπλουτος ἐφ' ἀμάξης, ἐν χορδαῖς και δργάνοις!...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Υπὸ τοῦ Εκδοτικοῦ Οίκου «Γράμματα» τῆς Αλεξανδρείας ἔξοδόθησαν τὰ «Απαντά» τοῦ Αγγλού ποιητοῦ P. Μπρούν, μεταφρασμένα ἀπὸ τὸν κ. Γλαύκο Αλισθέρον και «Κάτω ἀπὸ μιὰ προσταγή» μυθιστόρημα τῆς κ. Λιλῆς Μ. Πριονιστῆ.

— Επίσης, ὑπὸ τοῦ Εκδοτικοῦ Οίκου Σηράκη ἔξεδόθη εἰς β' έκδοσιν η «Τελευταία Νύχτα τῆς Γῆς» σειρά διηγημάτων τοῦ κ. Πέτρου Χάρη.

